

UFO – ALLEHANDA

NR. 1 2005

Medlemstidning för Enköping-Sala UFO-förening

UFO-ALLEHANDA

är Enköping-Sala UFO-förenings medlemsblad som avser att ge medlemmarna aktuell information.

Medlemsbladet utges av föreningens styrelse och utkommer med tre nummer per år.

Vi har vår klubblokal i "den lilla röda stugan" vid korsningen E-18 - väg 55, eller Ullundakorset som det också kallas.

Medlemsavgiften i Enköping-Sala UFO-förening kan inbetalas på föreningens postgirokonto 67 81 27-2

Adress:

Enköping-Sala UFO-förening

C/O Anita Andersson

Widegatan 18

745 36 ENKÖPING

Telefoner:

Ordförande Anita Andersson 0171-370 65

Sekreterare Mats Nilsson 0224-867 71, E-post: mib112@hotmail.com

För materialet ansvarar respektive författare.

Ännu en sommar börjar gå mot sitt slut. Det är den andra sommaren som varit jobbig för mig. Först en ihållande influensa som började på Midsommaren och sedan legat på lur och dykt upp flera gånger under sommaren. Sen att söka arbete och bara få svar att tjänsten redan är tillsatt, eller att man inte behövs. Och arbetsförmedlingen som säger att det är bara att ta nya tag. Och ekonomin ska vi inte tala om, man får leva snålt helt enkelt.

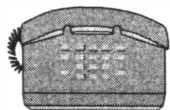
Nu ska jag inte beklaga mig för jag har sett värre saker och tänkt att, jag har det rätt bra i alla fall.

Jag har fyllt 60 år och där har jag verkligen sett vilka vänner man har. Jag kan sitta och titta på ett helt bord fyllt med gratulationskort. Jag har fått DVD, digitalkamera, en cykel samt en del medicin...ja sådan man köper på systembolaget. **Tack** till de som gjorde min födelsedag till en stor fest.

Det här numret av UFO-Allehanda är som alla andra en produkt av fler personers insats. Arnold Idebring minns tillbaka och Ivars spalt är återkommande färglickar. Jag kan också presentera en "UFO-krasch, som inte var något UFO. Jörgen Granlie skriver lite om våra aktiviteter. Vad som däremot är sparsamt med är vad ni som läser denna spartanska tidning tycker. Det skulle vara roligt att höra eran röst. Det måste väl finnas någon som tycker att vi ska ha med, eller ta bort något. Eller är det så att vi är helt ofelbara, allt är perfekt i UFO-Allehanda. Jaa, det är säkert så, ingen har något att tillägga eller rekommendera som innehåll till vår enkla redaktion.

I dag sitter 75-80 % av alla människor vid datorer och skriver, spelar spel och chattar, där finns ju också mailen, varför inte då slänga iväg ett mail till oss. Kritisera gärna, bara ni hör av er.

Till sist hoppas jag i alla fall att ni ska få en trevlig stunds läsning medan ni tillbringar de sista skälvande minuterna i hängmattan.

0224-867 71, 070-580 44 39

KRASCHANDE UFO ELLER??

Av Mats Nilsson

Det är inte bara Ufon som syns i vårt luftrum och heller behöver det inte vara så dramatiska händelser som Roswell USA för att det ska bli folkvandring.

En av de varmaste dagarna i juli ringde telefonen, det var Irre Bredin, vår medarbetare i Kolbäck som berättade att något hade störtat i Heby, ca. 15 km från Sala. Jag och min fotograf Gunnar Karlsson for dit för att se vad som hade slagit ner i Heby samhälle.

Redan från början så visste vi i stort vad som hade inträffat, men vi visste inte orsaken och om det var på grund av något som kanske kan utredas av UFO-föreningen.

Historien berättades för oss av en närboende till olycksplatsen.

En man på äldreboendet i Heby hade fyllt 100 år och skulle i present få en helikopterresa. Bolaget var Baltiskt och helikoptern hade kommit på meddagstiden för att hämta upp 100-åringen med följe. Det var en varm dag och luften stod stilla och bara kokade. Allt hade gått bra tills man skulle starta resan.

Det första misstaget man gjort var att landa mitt emellan vårdcentralen och äldreboendet och det andra var att man

tagit in för många passagerare. Sen den tredje faktorn var att då maskinen skulle lyfta fanns där inte tillräckligt med luft.

Helikoptern hade startat, sen följt vägen in mellan träden och ena rotorn slagit i en lyktstolpe varvid hela ekipaget vält och slagit runt. Kort därefter avled 100-åringen på Akademiska sjukhuset i Uppsala dit han färdats med en annan helikopter. De övriga passagerarna klarade sig med endast ytliga sår och blotta förskräckelsen.

Efter att Gunnar och jag gått runt lite och pratat med folk insåg vi att det inte var något för UFO-Sveriges utredare. Vi tycker ändå att händelsen kan vara värd att nämna trots avsaknad av nyhetsvärde och att det hade sin helt naturliga förklaring.

Foto: Gunnar Karlsson

Jag tänker tillbaka ...

Av Arnold Idebring

Hejsan alla läsare. Så var det dags igen att komma ut med ett nytt nummer av UFO-Allehanda. Det är skojigt att se att den fortfarande lever och att vår förening över huvud taget existerar. Vi närmar oss de trettio åren. Får se vad vi kan hitta på den dagen när vi fyller trettio år.

Jag saknar lite grann av den tiden då vi arbetade för att ge information om vad vi höll på med. Det var föredrag ute i bygderna och visning av vår informationsfilm som nöttes ganska flitigt på den tiden.

Jag kommer särskilt ihåg tillfällen då vi fick komma, till exempel blev vi inbjudna till Rotaryklubbens lunchsammanträde på stadshotellet. En helt vanlig vardag fick vi komma och visa vår film och diskutera.

Det började med att ett tjugotal personer satt vid ett bord och åt lunch. Själv blev jag placerad bredvid presidenten. Och lunchen den bestod utav inkokt torsk och äggsås minsann. Efter lunchen så flyttade vi på oss lite grann och så placerade vi oss kring den apparaten som skulle förmedla bilderna vi ville visa. Jag tror att vi körde filmen något bantad på grund av den korta tid som fanns till vårt förfogande. Intresset för filmen och föredraget som sådant var enormt stort och efter filmen så förkom en ganska livlig debatt. En intressant sådan. Tiden var ganska begränsad. Jag vill minnas, - inte fullt två timmar, eller en och en halv timme ungefär, med både mat och föredrag.

Ja, - det här föredraget följdes ju av flera. Nästa på tapeten var Lions och det första sammanträdet förekom faktiskt på Odd Fellow-lokalen här i Enköping. men där var jag inte själv.

Mariannelund-fallet diskuterades ganska flitigt, kommer jag ihåg. Och elverkschefen kommer jag ihåg, var med och intygade att fenomenet med glaserade elledningar kunde förekomma vid kortslutning. Och något sådant hade ju förekommit i Mariannelund.

De här så kallade lunchsammanträdena fortsatte. Nästa gång blev det Lions i Örsundsbro. Det var en lite trevligare tillställning, får jag väl lov att säga. Det var väldigt mycket folk där. Det var inte bara män utan det fanns även kvinnor. Ivar var också med där. Vi togs emot som gäster och fick delta i allt som försiggick där. Och vi körde vårt race, så att säga, med film och diskussion. Jag vill minnas att vi fick någon medlem där, men jag har faktiskt glömt vad han heter.

Ja, sådana där sammanträden eller visning utav film förekom ganska ofta på den tiden. Det var skolor, som inte var det allra sämsta. Det som jag minns som det bästa när det gäller skolor, det var faktiskt i Hummelsta. Jag tror att jag har berättat det förut så att jag inskränker mig till att bara nämna det. Och på tal om skolor förresten, så var det också Fjärdhundraskolan som var ett mycket trevligt ställe, mycket disciplinerat.

Ja, -det är sådana där saker som jag saknar nu för tiden. Det är inte mycket att göra åt naturligtvis. det är det inte. Ja, -jag har inte så mycket mer att tillägga. Utan jag får väl önska god fortsättning på den kommande verksamheten.

HÖSTFEST

Fredagen den 16 september har föreningen sin sedvanliga höstfest. Det blir knytis, kanske vi grillar om det blir fint väder, eller så beställer vi Pizza.

Medtag, paket till auktionen, pengar och ett glatt humör.

JULFEST

Fredagen den 9 december är det så dags för Lucia- och julfest.

Det har blivit en kär tradition med Lucia, tärnor, tomtar, julgröt med mandel. Samt kaffe och pepparkaka

Spara den här annonsen så ni inte glömmet datumet!!

Enköping-Sala UFO-förening

Lite historia och en lägesrapport av
Jörgen Granlie

Det finns nog en och annan bland våra medlemmar som inte besöker oss så ofta och gärna skulle vilja veta lite mer om sin förening och dess verksamhet.

Föreningen startade 1976 och har hunnit få 29 år på nacken. De första åren hyrde vi en lokal på Fjärdhundragatan. Det var en bra lokal men vi fick boka lokalen för våra månatliga möten för ett helt år i taget för att vara säkra på att ha någonstans att ta vägen.

1980 förändrades föreningens situation radikalt till det bättre. Tillsammans med Enköpings Fältbiologer fick vi fick hyra en 1½ plans fastighet av Enköpings Fastighetsförvaltning, en rödmålad stuga på en tomt på ca 1700 m². Vi fick på så sätt obegränsat tillgång till en föreningslokal. Det är en rivningsfastighet och invändigt var den i rätt dåligt skick.

Men ett enträget arbete med renovering, som till största delen utfördes av Arnold Idebring den sommaren, gav ett mycket bra resultat. Fritidsnämnden backade upp föreningen med bland annat lite färg till ommålning, begagnade

heltäckningsmattor till ett par av rummen och några nya bord och stolar till samlingsrummet.

Efter något års 'samboende' med fältbiologerna lade dessa ner sin verksamhet och UFO-föreningen blev ensam hyresgäst. 1997 förenades Sala Amatörförening för Tvärvetenskap (S.A.T) med Enköpings UFO-förening som sedan kom att heta Enköping-Sala UFO-förening. Som jag nämnde tidigare hyr vi en rivningsfastighet. Hyran är därför relativt låg, men därför får vi också själva sköta gräsklippningen på sommaren och snöskottningen på vintern samt en del nödvändiga underhållsarbeten som kommunen egentligen borde stå för. Stugan är i förhållandevis skapligt skick, men saknar moderna bekvämligheter som kommunalt vatten och avlopp. Vi har egen brunn med elektrisk pump och avlopp för vatten från köket. Avloppsbrunnen får dock inte användas för vattentoalett, så vi får hålla till godo med ett utedass.

Det har varit problem med vattenförsörjningen en längre tid. Pumpen gav dåligt vattentryck och den slutade helt att fungera när startkondensatorn i det närmaste exploderade. Tog kontakt med fastighetskontoret som lovade att rätta till felet. Det här hände i september 2003.

Efter många veckor hade ingen reparation av pumpen gjorts. I stället hörde fastighetskontoret av sig med krav på en kraftigt höjd hyra, hela 12.000 per år. Mer än tio gånger så hög som den vi hade.

Föreningen kallades till ett möte på nämndhuset i slutet av november för att diskutera hyresförhållandet. Vi berättade om vår situation, att vi skötte tomten själva både sommar och vinter, att vi inte hade en riktig toalett, problemet med vattenpumpen som inte blivit åtgärdat, att vi själva stod för el-kostnaderna för värmen, en hel del underhållsarbeten o s v. Vi skulle med andra ord inte få tillbaka mycket för de 12.000 vi skulle tvingas betala. Fastighetschefen blev nog lite ställd när han fick klart för sig hur det låg till. Han ville titta lite närmare på det hela. Ett nytt möte skulle sammankallas i början på 2004, men ingenting hände. Vi var intresserade av att få frågan om hyran löst och gjorde flera hänvändelser till fastighetsförvaltningen, men någon kallelse till nytt sammanträde har än så länge inte kommit. De har alltid haft en ursäkt för att det inte har blivit något möte. Något nytt krav på höjd hyra har än så länge heller inte kommit. Vi har betalat hyra enligt tidigare taxa och är i stort sett nöjda med det vi har, utom vattnet förstås.

På ett styrelsemöte i föreningen i slutet av förra året, beslutades att föreningen själv skulle satsa på en ny vattenpump och diverse tillbehör. Vi ansåg att vi kunde klara av det ekonomiskt tack vare pengar vi under året tagit in på de loppmarknader vi hade haft och lägre kostnader för el under året. I januari satte Roland Andersson och undertecknad i gång med jobbet.

Det blev betydligt mera jobb än vi hade räknat med. Den gamla diskbänken i köket, med vatten och avloppsledningarna under, var så risig att det inte var meningsfullt att försöka restaurera den. Vi

rev ut skräpet och satsade i stället på en bänkstomme och luckor från IKEA, en bänkskiva från en lokal brädgård, rostfri diskho från Rusta och pump och vattenfilter från Julia.

Innan vi kopplade på vattnet gjorde vi en besiktning av brunnen. Det visade sig vara behövt. Sugröret och bottenventilen var i ett bedrövt skick och fick bytas. Eftersom vatten inte hade tagits från brunnen på närmare ett och ett halvt år beslöt vi oss för att tömma den på vatten. Roland fick låna en drickbar pump och på drygt en timme var det jobbet gjort. När diskbänken med diskho, kran filter och röranslutningar var monterade kopplades pumpen in. Vi fick vänta någon vecka innan vi fick så mycket vatten i brunnen att det blev klart att kunna köra pumpen. Nåja, - lite småstrul blev det naturligtvis, konstigt vore det väl annars. Men äntligen blev det klart, så nu slipper vi släpa med oss vatten till kaffekokning och disk.

Nu undrar ni väl: - vad sysslar ni med för övrigt?

Jo, - bland annat packar vi och skickar UFO-Aktuellt till prenumeranterna fyra gånger per år. Samma sak gör vi även med UFO-Raden fem gånger per år. Det blir till några trevliga träffar bland medlemmarna, med gemytligt prat och historieberättelser medan vi jobbar med tidningen. Vi tar emot beställningar och skickar tidigare nummer av UFO-Aktuellt eftersom lagret av tidningar finns här i Enköping.

Verksamhetsåret börjar med ett styrelsemöte i januari, därefter årsmöte i februari. Det blir ytterligare några styrelsemöten under resten av året. Även UFO-Sverige brukar ha några av sina styrelsemöten i föreningens lokal. Vi brukar även ha några sammankomster varje år för en mera social samvaro, och närmast kommer vårfesten som i år blir den 20 maj. Lördagen den 4 juni har vi årets första loppmarknad. Sedan kommer en period med idog gräsklippning. Ett par grillpartyn brukar också avverkas under sommaren. I början på hösten har vi en höstfest, senare under hösten åter en loppmarknad och årets aktiviteter avslutas med en luciafest med egen lucia, - och julgröt och glögg förstås.

Vintern har tidigare medfört mycket slit med att få bort snö från gårdsplanen. Men

de senaste åren har en mycket trevlig granne med sin traktor hjälpt föreningen med att hålla den snöfri. Den är alltid fri för snö när man kommer till lokalen efter ett snöväder. Vi är mycket tacksamma för den hjälpen.

Under de första åren med tillvaron i den 'nya' lokalen hade vi många aktiviteter som till exempel studiecirkel och en ganska stor ungdomsverksamhet. Vi besökte ofta skolor och ungdomsgårdar och höll föredrag om UFO, besökte andra föreningar i Mälardalen och gjorde studiebesök på till exempel AFU och observatoriet i Uppsala. I stort sätt varannan vecka under vinterhalvåret hade vi så kallade spaningskvällar. Var det någorlunda klart väder åkte vi ut till något ställe utanför stan där vi inte stördes av någon gatubelysning. Vi närde nog inte så stora förhoppningar om att få se UFO, men vi kunde lära oss en hel del och förstå mycket av allt övrigt som finns på himlavalvet eller rörde sig i lufrummet.

Vid den tiden hade föreningen cirka 100 medlemmar, men i dag är vi endast 28 stycken. Men föreningen är som synes fortfarande aktiv. Men det har blivit andra tider. Kommunen ger inte mycket pengar den typen av ungdomsverksamhet som vi hade och ämnet UFO lockar inte som det gjorde förr. Jag vill också nämna att föreningen även har varit värd för en av UFO-Sveriges kurser för fältundersökare. Varje onsdag har vi öppet hus från omkring klockan 19. Det brukar alltid komma några medlemmar för att fika och prata lite. Ni är hjärtligt välkomna att titta in om ni har vägen förbi. Ni hittar stugan vid västra infarten till Enköping. Den ligger intill E18 och är det hus som ligger närmast korsningen E18 och E55 till Strängnäs.

Visste du att...

...de snabbaste impulser som överförs genom nervsystemet hos människan rör sig med en hastighet av 288 km/h.

...den mängd kött en Tyrannosaurus Rex kunde ta i munnen skulle räcka för att försörja en familj på fyra personer i en månad.

...Stockholm, tillsammans med Reykjavik, har den renaste luften av alla huvudstäder i hela världen.

IVARS SPALT

Hej igen alla UFO-kamrater och tack för att ni kämpar för att få behålla den lilla röda stugan. Vi som pensionärer har ju haft mycket att göra, men vi räknar med att komma ner och fika med er snart. Vi hade bland annat allsång i Leversta i hembygdsföreningens regi. Det kom över hundra personer dit och det var bra väder. Birgit (Rock-Olga) och Lars-Christer har besökt oss två gånger i sommar och nu sist var även Birgits mamma Britta med. Birgit och Lars-Christer är väl fortfarande medlemmar i UFO-föreningen. Birgit har varit på turné till Strängnäs, Strömsholm, Kolmården, Skinnskatteberg och Gävle. I Gävle kom mellan 6000 och 7000 personer. Blombuketten hon fick där gav hon till min mamma Ida. Birgit, som gått ner i vikt, ser nu ut som en ärtig ung flicka. Hon berättade en vits som ni skall få. Lappgubben hade kommit till Stockholm och var kissnödig. Han gick fram till en polis och frågade:

- "Var pess man nån stans?"

Polisen svarade:

- "Vi säger inte så här i Stockholm, vi säger kasta vatten"

- "Ja ha" sa gubben.

Dagen därpå blev han bajsnödig och undrade: vad säger man då här i Stockholm? Han var då i en park där. Han gick fram till en polis och frågade:

- "Var kastar man skräpet?"

Polisen tyckte att gubben var bildad och svarade:

- "Där borta på lyktstolpen finns det en korg, där kan du kasta skräpet."

Gubben gick dit, satte sig och bajsade. Plötsligt samlades en massa folk omkring honom. När gubben var klar, sa han:

- "Tur att jag var först".

Nu skall jag tycka till om "djävulen" som håller på och slaktar Sverige. Varför går många ungdomar omkring med djävulen på sina jackor? Och en del har tatuerat honom på sin kropp. Varför sänder TV varje kväll musik och filmer med mord och andra djävulens verk? Videobutikerna säljer också sådana kassetter. Detta inspirerar ju till brotten som man läser om i tidningar och på TV. Sedan undrar jag om Sverige är svenskt längre, då utländska företag etablerar sig i Sverige och svenska företag etablerar sig i utlandet. Jag förstår endast svenska språket och på många av varorna man handlar står det på utländska. Så man måste fråga om det är det jag söker. Hur många svenska melodier spelas och sjungs på TV och radio?. De flesta melodierna kommer från USA eller Afrika. Dansen som presenteras är vildarnas.

Jag köpte en keps i Dalarna med tre kronor på framsidan. Då frågade någon: - "har du sett vad som står på baksidan"? Till min förtvivlan stod det: "Made in Sweden." Jag kastade kepsen.

Nu har jag gnällt färdigt. Det finns mer men jag vågar inte skriva om detta. Jag har plockat mycket kantareller. Det finns det ju gott om nu på grund av den regniga sommaren. Vi ser fram emot att få träffa er snart. Vi har varit och spelat på karnevalen i Heby. Jag hoppades få se Mats Nilsson där.

Vi ses

Torparn

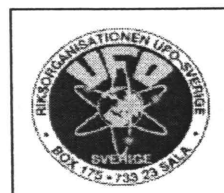
Taimi hälsar.

Ni har väl inte glömt att prenumerera på UFO-Aktuellt och UFO-Raden inför år 2006.

Då håller ni er uppdaterade om vad som händer på ufosidan inte bara i Sverige utan i hela världen. Visste ni till exempel att världens i särklass största UFO-arkiv finns i Sverige? Och visste ni att UFO-Sverige får förfrågningar om vi kan ta hand om deras arkiv och att Clas Svahn med fler åker till fler länder i Europa och fraktar hem materialet? Till och med gamla sovjettidens KGB-UFO-arkiv finns nu i våra samlingar. Det och mycket annat om intressanta fall får ni läsa om i UFO-Aktuellt.

UFO-Aktuellt kostar 200:-/år att prenumerera på och UFO-Raden 120:-/år. Och som medlem får ni mycket förmånliga priser på böcker, tidskrifter, samt annat material vi säljer.

PG: 50 50 60-4 UFO-Sverige

UFO-Sveriges Riksstämman i Luleå 28-29 maj 2005

Mats Nilsson

Varje år runt den här tiden förlägger UFO-Sverige sin Riksstämman någonstans i landet. Förra året var det i Göteborg och året innan det höll vi till i Köping.

Aldrig någonsin har vi haft en riksstämman så avlägset som 2005. Det blev bestämt att den skulle förläggas i Luleå. Denna port mot polcirkeln och midnattsolens land. Många av medlemmarna tyckte säkert att det var en riktig miss. Men med facit i handen var det en praktstämma på många sätt. Vi hade också vänt på det hela så den externa delen hölls på lördagen och årsmötesförhandlingarna på söndagen.

Som alltid så är det månader av planering och svårare var det nu då vi inte bara kunde svänga iväg och titta på lokalerna och hur det var med utrustning mm.

Clas Svahn gjorde sin del i planeringen, Håkan Ekstrand skötte layouter för reklamblad mm. Självt hade jag den interna biten att det skulle fungera med dagordning röstlängder om så skulle behövas. På min bit står också att frakta utställningsmaterial, datorer, ufomodeller och allt som hör till det.

För att hoppa över allt planeringsarbete så hämtade jag den för ändamålet beställda släpkärran på torsdagen den 27 maj då jag först skulle baxa hem en elorgel jag införskaffat för 100:- på återbruket för att användas företrädesvis av min dotter då hon kommer på besök. Efter detta mödosamma arbete utfört av mig och min kollega och vän Gunnar Karlsson bar det av till Enköping för att lassa kärran med allt material, UFO-dockan ej att förglömma. Jag ringde till Jörgen Granlie på vägen som kom och hjälpte oss att lassa. Från Micke Czajka i Skåne hade det kommit upp specialgjorda kartonger för modellerna då det far ganska illa av att fara land och rike runt. Det gick också mycket lättare att packa på släpet. Allt var så klart efter någon timme och resan bar hem till den väntande sängen. Vi skulle starta klockan 05.00 på fredagsmorgonen så det gällde att försöka få en blund i ögonen.

Vi startade som planerat klockan 05.00 och resan gick bra med ett par uppehåll för fika och bensträckare. Då vi kom upp mot Västernorrland var det rejält blåsig. Utanför Örnsköldsvik hade träd rasat och man gick ut på radion och varnade för kastbyar. Uppe på den nya

Högakustenbron tog vinden tag rejält i vårt ekipage och det gällde att parera med ratten.

Vi hade en liftare med från Sala som steg av vid Högakustenbrons norra ände där vi också passade på att sträcka på benen och fota lite.

Då vi närmade oss Skellefteå ringde Steve Sandström och frågade vart vi var. Vi skulle nå Skellefteå lagom till middagen runt 16.30. Där var både Gunnars och mina krafter slut så det passade med ett stopp och fylla magarna. Steve och hans sambo Anna och deras två barn öppnade sitt hem på sedvanligt sätt som jag varit med om ett par gånger tidigare. Steve bjöd på vokal stark mat, så stark att inte alla kunde äta den, men jag tog om och åt med god aptit. Resans sista 12 mil gick mycket lättare och runt halv nio var vi framme i Luleå där vi cirkulerade ett par varv innan Clas dök upp vid domkyrkan och ledde oss rätt. Vi hade passerat gatan där Quality Hotell ligger två gånger utan att märka det. Väl framme var det inte tal om att vila utan börja lossa kärran direkt.

Förberedelser

Efter lite mat och en träff med Clas Svahns gamla arbetskamrat fortsatte arbetet fram till cirka 2 på natten. Alla skärmar skulle vikas och tejpas med dubbelhäftande tejp samt sedan fästa karborrband på både bilder och skärmar.

Hotellet var verkligen trevligt och bra personal. Vi landade på rummet med ett par öl och lite Whiskey fram på småtimmarna och diskuterade lördagens pass och hur mycket folk det skulle komma.

Externa delen

Efter en härlig frukost bestående av fil, ägg, äggröra och bacon, kaffe och mackor var det så dags för finslipning av utställningen, bokbord mm. Strax före 11 då vi skulle öppna kom de första intressenterna. Många frågor kom upp och vi turades om att sälja böcker, tidningar, visa utställningen och prata med folk som var intresserade av att veta mer och några ville gå med som medlemmar. Många hade med sig Norrbottenskurirens kort och en del hade tidningar med sig som gav dom fritt inträde på utställningen.

Klockan 13.00 skulle Steve Sandström öppna 2005 års riksstämma varpå Clas Svahn skulle berätta om UFO-fall i Norrbotten. Jag satt själv i kassan vid tillfället men efteråt kom folk och berättade att det var mycket intressant att höra till vad Clas hade att berätta.

Besökarna kom i en strid ström och det var inte tomt en enda gång under hela dagen, många ville diskutera med Clas framför allt, andra ville bara titta på utställningen. Klockan 15.10 var det så dags för nästa föredrag då Andreas Ohlsson pratade om liv i rymde. Andreas talar saktligt och lugnt och även detta föredrag var mycket intressant. Under dagen kom också en del journalister vilket resulterade i fler mycket positiva artiklar i bl.a. Norrbottenskuriren.

Dagen var lyckad och det gick snabbare att plocka ner allt för att försöka lassa på kärran i den ordningen vi hade packat för bästa resultat upp, därför stod jag på flaket och tog emot i stark blåst och bara några fjuttiga plusgrader.

Därefter bar det ner med hela ekipaget i hotellets garage och att leta på ett ställe med riktigt god mat. Det blev ett Tajresturang med exemplarisk god och stark mat.

Årsmötesförhandlingarna.

På söndagen var det så dags för årsmöte. Det var tyvärr inte mer än fyra lokalgrupper representerade. Det tycker jag är synd eftersom det i dag är ganska billigt att flyga upp till Luleå, det tar en timme och en kvart.

Mötet var avklarat på cirka en timme och direkt efter hölls ett konstituerande styrelsemöte. Tyvärr fanns det inte underlag att köra den tänkta fältutbildningen och den person som ville gå kommer istället att dyka upp i höst på Barken fritid där vi hade kursen förra året som alla minns var en jättesuccé vad gäller både lokaler och maten.

Hemresan.

På söndagseftermiddagen var det så dags att starta den långa mödosamma resan hem till, först Enköping med utställningen och sedan till Sala.

Först skulle en del av Håkan Ekstrand och Irre Bredins grejer packas i min bil för att deras handbagage på flyget skulle bli minimalt. Efter det startade vi klockan 15.00 och hann 6 mil till Piteå. Då ringde telefonen, det var Håkan och Irre. Irre hade packat ner sin flygbiljett i min bil. Det var bara att vända och åka tillbaka till Luleå där Håkan och Irre stod utanför hotellets foajé och "önskade oss välkomna till Luleå". Lagom kul alltså. Efter att biljetten fiskats upp och en rejäl mugg kaffe och en landgång startade vi åter resan till sydliga nejder. "Får se hur långt vi hinner nu" skojade Gunnar. Ingen skugga skall falla över Irre, det är lätt att göra en miss och nästa gång är det kanske jag.

Vi tog kontakt med Jörgen Granlie hemma i Enköping som skulle komma tills tusan följande dag och hjälpa oss att lossa.

Vi åkte i trettimmarspass med bensträckare och sov ett par timmar efter vägen, under tiden letade vi efter ett matställe...förståss... Men inte ett enda ställe som hade öppet efter klockan 22.00. Jo ett ställe...äntligen tänkte vi. En skylt med bestick ÖPPET. 500 meter. OK vi kom fram hungriga och trötta bara för att mötas av en stor skylt på dörren. "STÄNGT PÅ GRUND AV KONKURS". Inte för än klockan sju på morgonen hittade vi ett matställe...i Gävle.. Hotell Scandic. Efter att förklarat vår resa fick vi världens frukost så vi klarade de sista 10 milen hem.

Arbetet på UFO-Sveriges kansli

Mats Nilsson

Jag har hört kommentarer ibland som, "Vad händer på UFO-Sveriges kansli?" Därför skriver jag några rader i UFO-Raden om mitt bidrag till organisationens arbete. Mitt huvudsakliga arbete är att tömma postboxen, läsa, vidarebefordra och svara på brev och i telefon.

Jag är också kontaktman med de lokala grupperna. Ett mycket otacksamt arbete har det visat sig. Det är dåligt med responsen hos grupperna, kanske har man varit med för länge och stagnerat vad gäller nya idéer och infallsvinklar.

Jag gjorde ett par turnéer runt om i landet på 80-talet som var mycket uppskattade. Det kom till en hel del nya grupper också under den tiden. Den tråkigaste biten nu är att responsen från grupperna uteblir. En del kan man skylla på det allt mer pressande samhällsklimatet.

Även informationsflödet bidrar en del, allt finns serverat på hemsidor. Ytterligare två saker skulle jag vilja påstå är boven i dramat. 1. I dag finns det nästan inga idealister kvar. 2. Bensinpriset. Det betalas heller inga pengar till information på skolor och fritidsgårdar. För tjugo år sedan haglade föredragsefterfrågningarna tätt och vi kunde under kortare perioder ligga ute tre kvällar i veckan.

Mycket av det här är anledningen till att ni inte läst någon spalt från mig på ett tag. Jag uppmanar er ännu en gång att höra av er med info vad föreningarna gör. Många är intresserade även om ni inte tror det.

En ny utmaning

I slutet av oktober 2004 ringde Clas upp mig och frågade om jag ville ta på mig ett uppdrag.

Han berättade vad det gick ut på och jag tyckte det var intressant. Det var egentligen inte spännande alls men det gagnar föreningen, rapportcentralen och även den som inkommer med rapporter till oss.

Vad var det då jag skulle göra? Jo, alla rapporter som kommer till rapportcentralen via mail får ett automatiskt svar "Tack för rapporten" och ett sändningskvitto. Sen kollar det upp av respektive fältundersökare och för det mesta är det fråga om rapporter som aldrig kommer längre än i en pärm och sedan arkiveras i

Norrköping, beroende på att det kanske är en svårbedömd rapport, nattligt ljus på hög höjd som man inte kan göra så mycket åt mer än att föra in i statistiken. Rapporten är inte mindre viktig för det.

Den personen som har gjort iakttagelsen är många gånger nyfiken och vill veta dels vad det är han/hon har sett och dels vad som händer med den. I ett senare skede kanske man blir intresserad och vill veta mer om UFO-Sverige som organisation.

Det är där jag kommer in i bilden som en slags informatör att berätta för observatörerna dels att, "vi har inte glömt bort er" och dels informera om rapportens gång i det hela samt om UFO-Sverige i stort. De jag har haft samtal med hittills har enbart varit glada att höra från oss och i ett par fall har man efterfrågat ett provex av tidningen vilket man också fått. Ett par har även återkommit till mig senare och velat utveckla olika teorier på ufoproblematiken.

Mannens syn hade ständigt försämrats. Nu återstod bara en operation. Då allt var klart förklarade läkaren att mannen inte fick ta av bandaget på två veckor för då skulle operationen misslyckas och mannen bli blind igen...för alltid. Då det var endast två dagar kvar kunde mannen inte hålla sig, utan på kvällen gick han upp, ställde sig framför spegeln och drog av bandaget. Ljuset från lamporna i badrummet stack i mannens ögon och då han vant sig vid ljuset såg han sig själv i spegeln för första gången på mycket länge. I det samma blev allt kolsvart. Mannen blev helt förtvivlad, så förtvivlad att han tog sig till fönstret, öppnade och hoppade från tolfte våningen. I hoppögonblicket hör han sjukhusets högtalare skräna ut en ursäkt för det totala strömavbrottet som inträffat i hela stadsdelen.....!!!!!! Mats Nilsson